ΤΑΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΣΤΕΙΑ

Ὁ πρόλογος τῶν ποιημάτων τοῦ Νικολοῦ. Ὁ Τοῦρκος Ἀγᾶς καὶ ἡ Ἕλληνὶς νοικοκυρὰ τῆς Ρόδου. «Γειά σου καὶ χαρά σου, Ἀγᾶ μου!» Ἡ φιλολογικὴ σχολὴ τῶν «Καθαροκολλάρων». Ὁ ἀνταγωνισμὸς Τσολιάδων καὶ Κρητῶν στὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸ πόλεμο. Ὁ ρόλος τοῦ ἀριθμοῦ 17 στοὺς πολέμους μας. Ἕνας ναύαρχος τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, κλπ.

ΧΕΙ ἀποδειχθεί ὅτι ἡ τρέλλα ὄχι μόνον δὲν εἶνε πάντοτε κακή, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς εἶνε καί... βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα... Αὐτὸ τοὐλάχιστον διετείνετο, ὁ ἀλησμόνητος τρελλὸς ποιητὴς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τύπος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, Νικολός.

Ὁ Νικολὸς αὐτός, κάποτε ἀπεφάσισε ν' ἐκδώση μιὰ συλλογὴ ποιημάτων του, ἢ μᾶλλον ἕνα ποίημά του, ἀποτελούμενον ἀπὸ... «χιλιάδας χιλιάδων στίχους»! Ἀπὸ τὴ συλλογὴ δμως αὐτὴ τῶν μυριάδων στίχων, ἐξεδόθη μόνον ὁ... πρόλογος, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀρκετὰ διδακτικὸς καὶ ὠφέλιμος, διὰ πολλούς, οἱ ὁποῖοι, στεροῦνται σήμερον, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

'Απ' τὸν καιρὸ ποὺ τρελλάθηκα,
βρῆκα χουζοῦρι.
Κι' νὰ γνωστέψω δὲν μὲ συμφέρει.
'Η τρέλλα πάει γοῦρι,
κι' ἡ κοιλιὰ δὲν ὑποφέρει.

"Ας βαστάξη τέτοια τρέλλα.
ὡς ν' ἀποθάνω...
'Αλλὰ θέλω μιὰ κοπέλλα,
κι' ἄλλον... Νικολὸ νὰ κάμω.

* * *

Ἐπὶ Τουρκοκρατίας, μιὰ μέρα κάποιος Τοῦρκος, καθὼς περνοῦσε ἔξω ἀπὸ ἕνα χριστιανικὸ σπίτι τῆς Ρόδου, ἔτυχε νὰ φτερνιστῆ ἐπανειλημμένως.

Ἡ Ἑλληνὶς οἰκοδέσποινα ποὺ βρισκόταν μέσα στὸ σπίτι, καθὼς ἄκουσε τὰ φτερνίσματά του, φώναξε μ' ἀφέλεια:

— Γειά σου, ἂν εἶσαι Χριστιανός!

Ὁ Τοῦρκος ἄκουσε τὰ λόγια της, καὶ σταματῶντας ἀπότομα, ρώτησε θυμωμένος:

— Κι' ἂν εἶμαι Τοῦρκος;

— Γειά σου καὶ χαρά σου, ἀγᾶ μου!...

Ὁ Ὀθωμανός, ἱκανοποιημένος ἀπ' τὴν ἔξυπνη ἀπάντησι τῆς Ἑλληνίδος, τῆς πέταξε μιὰ χοῦφτα νομίσματα ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο κ' ἐξακολούθησε εὐχαριστημένος τὸ δρόμο του.

***

Ὁ ἐκλεκτὸς συγγραφεὺς κ. Σπῦρος Μελᾶς κατὰ τὶς πρόβες τῆς κωμωδίας του «Ὁ Μπαμπᾶς Ἐκπαιδεύεται» ἀκούγονταςκάποιον ἠθοποιὸ ν' ἀπαγγέλλη τὸ ρόλο του ἄψυχα καὶ κρῦα, μολονότι τὸν ἤξερε ἀπ' ἔξω, τοῦ φώναξε:

— Μωρὲ παιδί μου, ἐσὺ εἶσαι *γραμματοκομιστής!*

Μὲ τὸν ἐπιτυχῆ αὐτὸ χαρακτηρισμὸ ἤθελε νὰ δείξη ὅτι ὁ ἠθοποιὸς αὐτὸς ἔμοιαζε μὲ τοὺς ταχυδρόμους ποὺ δίνουν συχνὰ ἀδιάφοροι κι' ἀσυγκίνητοι, γράμματα τὰ ὁποῖα κλείνουν τὴν εὐτυχία ἢ τὴ δυστυχία ὅτι τοῦ διέφευγε δηλαδὴ ἡ συγκίνησις τοῦ ρόλου του.

* * *

Κατὰ τὰ ἔτη 1918—1920 εἶχαν κόνει τὴν ἐμφάνισίν τους εἰς τὸ φιλολογικὸν καφενεῖον τοῦ «Μαύρου Γάτου» μερικοὶ νέοι λογοτέχναι, οἱ ὁποῖοι διεκρίνοντο, ὄχι τόσο γιὰ τὸ ταλέντο τους, ὅσο γιὰ τὴν κομψότητά τους, τὰ ἀσπίλου καθαριότητος λευκὰ κολλάρα τους, τὶς ἄψογες γραβάτες τους κτλ., ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἄλλους φιλολογικοὺς θαμῶνας τοῦ «Μαύρου Γάτου», οἱ ὁποῖοι ἦσαν κάπως ἀτημέλητοι στὸ ντύσιμό τους.

Οἱ τελευταῖοι λοιπὸν εἶχαν ἀποκαλέσει τοὺς πρώτους «καθαροκολλάρους» καὶ εἶχαν συνθέσει, εἰς βάρος τους καὶ τὸ ἀκόλουθο τετράστιχο ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ «Νουμᾶ»:

'Αλλοίμονον! 'Η νέα σχολὴ
τῶν καθαροκολλάρων
ἐκδότην ποὺ τῆς ἔπρεπε
δὲν ἔχει τὸν... Κολλάρον!

Δυστυχῶς, ἡ «Σχολὴ τῶν Καθαροκολλάρων» οὔτε τὸν κ. Κολλάραν εἶχε ἐκδότην, οὔτε καὶ κανένα ἄλλον...

* * *

Νὰ κ' ἕνα ἄλλο τετράστιχον τῆς ἰδίας φιλολογικῆς περιόδου, συντεθὲν εἰς βάρος τοῦ συμπαθοῦς καὶ φίλου ποιητοῦ κ. Γερασίμου Σπαταλᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλην μανίαν μὲ τὰ μέτρα:

Διδάσκοντας τὰ μέτρα,
ἐγέρασε ὁ... Γεράσιμος,
χωρὶς νὰ γίνῃ ποιητὴς
μέτριος ἢ κἂν ἄσημος!...

Κατὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸ πόλεμο τοῦ 1913, οἱ Τσολιάδες καὶ οἱ Κρῆτες στρατιῶτες συναγωνιζόντουσαν σὲ ἀνδρεία καὶ προσπαθοῦσαν οἱ μὲν νὰ ξεπεράσουν τοὺς δὲ σὲ ἡρωϊκὰ κατωρθώματα.

Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Λαχανᾶ, οἱ Κρῆτες ὑπὸ τοὺς ἡρωϊκοὺς ἀρχηγούς τους Κολοκοτρώνη καὶ Μανουσάκη, θαυματούργησαν κυριολεκτικῶς.

Ὑπέροχοι, ἀσύγκριτοι, ἄφθαστοι ὁρμοῦσαν κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς συγκρατήση.

Μὰ οἱ Τσολιάδες δὲν μποροῦσαν νὰ τὸ ἀνεχθοῦν αὐτό, ἤθελαν νὰ ξεπεράσουν τοὺς Κρῆτας. Κ' ἐξορμῶντας μὲ τὶς λόγχες τους προτεταμένες ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων, ἀλλάλαξαν.

— Ἐμπρός, βρὲ τσαρούχια!... Καὶ μᾶς πέρασαν τὰ κοπέλλια!...

Καὶ ἦταν τόσος ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν Εὐζώνων, ὥστε μόνον μία διμοιρία τους ἀπὸ 35 ἄνδρας κατώρθωσε νὰ συλλάβη 215 Βουλγάρους αἰχμαλώτους!...

* * *

Πολὺ παράδοξος εἶνε ὁ ρόλος ποὺ ἔπαιξε ὁ ἀριθμὸς 17 κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1912 καὶ κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον τοῦ 1913.

Ἡ γενικὴ ἐπιστράτευσις τῆς Ἑλλάδος ἐκηρύχθη εἰς τὰς 17 Σεπτεμβρίου 1912. Μετὰ ἐννέα ἀκριβῶς μῆνας, εἰς τὰς 17 Μαΐου 1913, ὑπεγράφη ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης εἰς τὸ Λονδῖνον.

Εἰς τὰς 17 Ἰουνίου ἤρχισεν ὁ Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος καί, μετὰ ἕνα μῆνα, εἰς τὰς 17 Ἰουλίου, συνωμολογήθη ἡ πενθήμερος ἀνακωχὴ τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἡ ὁποία ἀπετέλεσεν ἕνα βῆμα πρὸς τὴν εἰρήνην.

* * *

Ὅταν οἱ Βουλγάροι κατέλαβαν τὴν Καβάλλα, μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων τοὺς ὁποίους τοποθέτησαν ἐκεῖ, ἦταν κ' ἕνας λιμενάρχης, ποὺ εἶχε τὸ βαθμὸ... ναυάρχου τοῦ ἀνυπάρκτου βουλγαρικοῦ στόλου κ' ἕνα πλῆθος παράσημα στὸ στῆθος.

Γιὰ νὰ καταλάβετε πόση ἰδέα εἶχε ἀπὸ θάλασσα ὁ λιμενάρχης αὐτός, ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρουμε τὸ παρακάτω ἀνέκδοτο.

Μόλις ἐκηρύχθη Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος, ὁ ναύαρχος-λιμενάρχης τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, διέταξε κ' ἐτράβηξαν στὴ στεριὰ τὰ καΐκια καὶ τὶς βάρκες ποὺ ὑπῆρχαν στὸ λιμάνι, ἀπὸ φόβο μήπως τὰ πάρουν οἱ Ἕλληνες καὶ φύγουν. Μερικὰ δμως ἀπ' τὰ καΐκια αὐτὰ δὲν τραβήχτηκαν τόσο πολὺ στὴ στεριά, ὥστε νὰ εἶνε ἀσφαλῆ ἀπὸ ξαφνικὴ τρικυμία.

Οἱ ἰδιοκτῆται λοιπὸν τῶν καϊκιῶν πῆγαν στὸ Βούλγαρο λιμενάρχη καὶ τὸν παρακόλεσαν νὰ τραβήξη τὰ καΐκια πάρα ἔξω γιὰ νὰ μὴν τὰ πάρη ἡ θάλασσα.

Τότε ὁ Βούλγαρος τοὺς ἔδωσε τὴν ἑξῆς, ἄφθαστη σὲ κουταμάρα ἀπάντησι:

— Μὴν εἶσθε ἀνόητοι! Γιὰ νὰ σηκωθῆ ἡ θάλασσα καὶ νὰ φτάση στὸ μέρος ποὺ βρίσκονται τὰ καΐκια πρέπει νὰ... βρέχη ὁ Θεὸς δεκαπέντε τοὐλάχιστον ἡμέρες!...

Στὸ προσεχὲς φύλλο τοῦ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» Ἀρχίζει ἕνα ἀνάγνωσμα φρίκης καὶ τρόμου ἐφάμιλλον τοῦ ἀλησμόνητου «ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ»

«Η ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ»

Τοῦ γάλλου μυθιστοριογράφου *Ε. Λετογιέ*, «Ἡ κατοικία τοῦ Σατανᾶ» εἶνε τὸ μυθιστόρημα ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὸ διαβάζετε τὴ νύχτα, ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὸ διαβάσουν οἱ νευρικοί, διότι ὁ τρόμος ποὺ προκαλεῖ εἶνε ἀπερίγραπτος.

ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

ΤΑ ΑΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ

— Τὸ ἄρωμα τοῦ θυμαριοῦ χρειάζεται 35 λεπτὰ γιὰ νὰ ἐξολυθρέψη τὰ μικρόβια τῆς ἰμφλουέντζας.

— Ὁ δυόσμος μπορεῖ νὰ «ξεπαστρέψη» τὸν σκῶρο, μέσα σὲ 40 λεπτά.

— Ἡ μυρουδιὰ τῆς κανέλλας τέλος μπορεῖ νὰ σκοτώση τὰ μικρόβια τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ σὲ 50 λεπτά.